

וועדת אומנות במרחב הציבורי - תמליל

מספר ישיבת וועדה : 5

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך ישיבת הוועדה : מתאריך ב' באייר תשפ"ו (19.4.2026)

מזכירת הוועדה בדיון : יונה רוט

שעת תחילת הדיון : 16:35

שעת סיום הדיון : 17:27

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם

זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או

השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת m i g r ים גולד וורק תמליל והקלטה

יונה רוט:

נעשה סבב שמות קודם.

מרים סלע:

כן, כן, את יודעת שאני רק אגיד למשתתפים שאנחנו חסכנו לכם, כי הוועדה הזו הייתה אמורה להיות ביום חמישי בגשר שבין יום העצמאות לשישי, ואני לא יודעת מה אתכם, אני לא עשיתי אתכם.

דובר:

אנחנו הקדמנו בדברים שאנחנו צריכים להוציא את התקציב הזה. לא עוזר לנו בדיוק.

מרים סלע:

בדיוק. אבל אז רק אני אגיד תודה לכולם, לכל, לכל המשתתפים ובאמת נעשה איזה סבב שמות ואז נתחיל שנדע מכאן לפרוטוקול. אלדד אתה רוצה להתחיל?

אלדד רבינוביץ:

אלדד רבינוביץ, חבר מועצה.

דוברת:

מאיזו תנועה?

אלדד רבינוביץ:

נועם

הילה סמולינסקי:

הילה סמולינסקי ממונה על האמנות החזותית באגף תרבות ואמנות.

יהודה פרוידגר:

יהודה פרוידגר חבר מועצה.

מרים סלע:

מרים סלע, יושב ראש הוועדה.

קטיה טוב:

קטיה טוב, יועצת ראש עירייה.

טל שמס צור:

עו"ד טל שמס צור, עורכת דין, יועצת משפטית של מינהל תרבות וספורט.

ישראל בלנקו:

ישראל בלנקו.

יונה רוט:

יונה רוט. מזכירת הוועדה.

אדית אילן:

אדית אילן, מנהלת המחלקה לאמנות במרחב הציבורי.

רונית אחדות הכהן:

רונית אחדות הכהן, חברת מועצה.

הילה סמולינסקי:

ולאדית יש יום הולדת היום. אז מזל טוב!

מרים סלע:

מזל טוב אדית! לא סתם הקדמנו את הוועדה. במיוחד בשבילך. אני לא יודעת בדיוק. זה לא יום חמישי. הגשר שרצינו לפתור אתכם זה בגלל שיש לך יום הולדת, אז רצינו להקדים, אבל אז יופי, אז נתחיל. יש לנו אומנם ועדה יחסית קצרה, כי אנחנו ממשיכים אחר כך לוועדה משותפת עם הוועדה לקידום עסקים שעליה נדון בנפרד. אבל יש לנו היום גם כמה עבודות שתכף הילה ואדית יציגו בעיקר הזויות בהענקות, וגם רצינו קצת לעדכן את חברי הוועדה על עבודה שנעשית ככה, בעיקר לעדכון והתוכניות קדימה. אבל נראה לי שנתחיל עם סדר היום עצמו. נכון תחילה יאללה קדימה.

מרים סלע:

טוב, אז אני אציג את סדר היום. אדית את התפוח הקטן? כן. זה בעצם תפוח שנמצא ברחבה של שגרירות ארצות הברית, מכיוון שזה של רוסלאן נכון של רוסלאן. סרגיי בדיוק. הם פשוט רוצים להזיז את זה למיקום אחר. אנחנו אראה לכם במצגת. אנחנו בוועדה חשוב לנו כל הזזה של אפילו מטר להביא לוועדה, כי אחרת יש מקרים שבהם בגלל כל הנושא של ההתחדשות העירונית, הרבה מאוד מיצבים חשובים כאלה ואחרים רוצים לזוז או בכלל להיגנז. אז יש אנשים שבכלל לא רוצים להחזיר אותם למרחב הציבורי, ולכן אני מתעקשת על זה שכל הזזה ולו הכי קטנה תבוא לאישור הוועדה.

מרים סלע:

אז הילה, תגידי, המצב של הפסל הוא בסדר?

אדית אילן:

לא צריך גם לשקם אותו. מזמן אנחנו נשקם.

יהודה פרוידגר:

יש לי עוד תפוח.

מרים סלע:

יש כמה תפוחים בעיר, אבל זה לא כועס על התפוח הזה.

קטיה טוב:

אבל לא הכל שלו. דרך אגב. לא, לא..

מרים סלע:

זה לא של אותו זמן.

קטיה טוב:

גם לנו בכניסה יש פה רימון שלא שלו.

יהודה פרוידגר:

לנו יש תפוח.

אדית אילן:

אבל זה של איגור, שזה אנטי גרופ, אנטי גרופ,

קטיה טוב:

זה שזוהי סמל שעובדת איתו נכון והיא תל אביבית ונורא חבל...

דובר:

אוקיי, מה זה הפסיק לפעול? פשוט את יכולה לעשות את.

אדית אילן:

הפסל הזה. הוא בעצם שייך לעירייה. העירייה אישרה את זה בוועדת אמנות, עיצבה את הציבה את זה ולכן היא גם אחראית לתקן ולהציב אותו במקום אחר.

מרים סלע:

אז אנחנו נתקן את זה מתקציב שיקום פיסול שאחר כך אנחנו במספר. בהמשך סדר היום אנחנו נעשה דיון על ההישגים שלנו, גם הרבה בזכות הוועדה של האמנות במרחב הציבורי. אז נדבר גם על שיקום הפסלים, אבל כרגע אנחנו מביאים לדיון את ההזזה שלו אתם רואים מאמצע הכיכר? נכון, אדית?

אדית אילן:

כן, זה..

מרים סלע:

זה הכיכר שליד השגרירות?

יהודה פרוידגר:

ביטחוניות? מה זה מסיבות ביטחוניות?

אדית אילן:

הם רוצים לשים שם דגל? הם רוצים לשים שם איזה דגל והם בקשר עם יואל אבן ועם כל מי שצריך דגל. כן בכיכר בכיכר. כן דגל.

מרים סלע:

מה דגל ארצות הברית?

אדית אילן:

דגל ארצות הברית, אולי דגל ישראל, אבל זה כבר משהו שהוא.

מרים סלע:

הם רוצים לבצע שם. זאת אומרת, יש שם אלמנטים עיצוביים, אבל לא פיסוליים. זה פחות בקטגוריה שלנו. אפשר לשאול את יואל מה הם רוצים.

יהודה פרוידגר:

אישור של הוועדה שלנו, למשל הדגל שלהם פה באמצע הכיכר.

מרים סלע:

אם זה לא מיצב אמנותי, אז הוועדה.

מרים סלע:

כל כביש 1 עמוס בדגלי ארצות הברית. אז אולי אנחנו כבר לא. לא, אנחנו לא יודעים. אנחנו הכוכב ה-51 בוועדת השלום, אני צריכה לדון בזה.

יהודה פרוידגר:

אני הצעתי להביא את יום העצמאות ל..(לא ברור מה הוא אמר) וזהו.

אדית אילן:

אני רק אגיד שאנחנו היינו בטוחים שהם רוצים בכלל להוציא את זה מהשטח ואמרו לא, אנחנו רוצים להציב את זה בכניסה, כי אם פה זה ממש הכניסה, נכנסים, עוברים. אנחנו רוצים שאנשים יצטלמו עם זה. הם נורא נורא אוהבים את הפסל והם רוצים שזה יהיה יכול להיות בגלל הפגיעה בקנדי.

יהודה פרוידגר:

זה לא יכול להיות קנדי בכניסה.

יהודה פרוידגר:

כשנכנסים לשדה התעופה קנדי אז יש גם כן כזה תמונה.

אדית אילן:

אז זה כנראה בגלל התפוח. התפוח הגדול.

מרים סלע:

כמה שנים זה מוצב שם?

אדית אילן:

2017 זה אושר 2000 ו 13 ו 14. 2014. זה אושר וכנראה הוצב והם נורא אוהבו את זה. אבל דרך אגב זה פסל ממש נחמד. יש לו צורה מאוד מעניינת.

יהודה פרוידגר:

מי מתכנן את הגינה?

אדית אילן:

זה בתיאום עם אגף שפע. יש אישור של מנהלת הגן של עדי בן אביב ויש אישור של מנהלת הרובע. ויש אישור של.

יהודה פרוידגר:

זה בסדר רק כשבאמת שבזמן שמעבירים את כל הגינות יעשו משהו שמתכתב עם.

מרים סלע:

זה. זה לא יפה.

יהודה פרוידגר:

היום.

מרים סלע:

כאילו זה מן הסתם יעבור. איזה שידרוג אנחנו.

אדית אילן:

זה ייעשה בשיתוף פעולה עם מחלקת הגנות, עם מישהו שאחראי על השטח הזה. הוא היה שם יחד עם הצוותים, הכל מאוד.

יהודה פרוידגר:

מסודר.

מרים סלע:

וסגור.

יהודה פרוידגר:

מתקבלת החלטה כמה זמן זה הביצוע?

אדית אילן:

אני אעביר את זה ברגע שייכנס תקציב אז אנחנו יכולים לעשות את זה. אין שום בעיה להוציא הזמנות עבודה, זה לקח איזה חודשיים.

מרים סלע:

העניין שלנו בוועדה זה רק דברים שהם עושים בשטח או בשטח, או שהם שפה שאנחנו, שהציבור רואה אותו במעברים כאלה.

אלדד רבינוביץ:

הסעיף הבא הוא לא.

מרים סלע:

הסעיף.

דובר:

הזה, אבל הוא כן יש לו. רק בואו נסכם פה.

מרים סלע:

רגע, אז אנחנו.

מרים סלע:

בעצם אנחנו מאשרים את ההזזה.

מרים סלע:

אני רק, רק שאלה שלא שאלתי אותך לפני הוועדה, אבל הם לא רוצים דווקא לשים שם מיצב אומנותי אתם רוצים רק דגל?

אדית אילן:

כן, זה מה שאמרת עכשיו. יכול להיות שזה מה יש?

מרים סלע:

זה הביאו תקציב..

אדית אילן:

אפשר לבדוק. אני יכולה לבדוק איתם אולי לשלב יחד עם התוכנית של הדגל. אני בקשר שם עם הנציג של השגרירות שכל דבר כאילו יש שם נציג שאחראי על כל התקשורת עם העירייה. אני בקשר איתו. הוא ביקש ממני עזרה גם על איזשהו פסיפס לעשות שם תיקונים ואנחנו בשיתוף פעולה טוב.

מרים סלע:

אז אם זה מקובל על כולם.

יהודה פרוידגר:

את דגל הדיו של..

מרים סלע:

אה כן.

יהודה פרוידגר:

איוו ג'ימה, שיעשו את ג'ימה.

מרים סלע:

בסדר. אז אם זה מקובל על כולם.

אלדד רבינוביץ:

אני כאילו מקובל להזזה. אשים דגל זה חשבון אחר. זה לא קל כמו שאמרת.

מרים סלע:

זה לא כאן, זה לא זה בשפע, זה אצל שפע. אנחנו רק מאשרים את ההזזה של הפסל. אני מסכימה
איתך שזה דיון שצריך להיעשות.

אדית אילן:

השגרירויות לא יכול לשים דגל. אני לא יודעת על השגרירות.

יהודה פרוידגר:

למה מה?

מרים סלע:

יש להם בכניסה..

יהודה פרוידגר:

שטח של העיר.

מרים סלע:

זה שטח ציבורי נכון?

יהודה פרוידגר:

שטח ציבורי.

אדית אילן:

בשטח של זה שטח של ארצות הברית. איך הוא עשה לי סיור, יש גם מאחורה עוד שטח של ארצות
הברית. הם קנו את כל השטח של המלון שהיה כי הם לא רוצים שמישהו התצפית משם.

אלדד רבינוביץ:

שאלת הבעלות היא לא רלוונטית. השאלה היא אם זה חלק מהשגרירות או שזה שצ"פ שהוא פתוח
לציבור. זה צריך להיות שלנו.

אדית אילן:

צריך לבדוק בשביל לראות בתוכניות של מי שייך הקרקע. את יודעת GIS יש פה תכנון וכל מחלקת כאילו בקשר עם מי שצריך בתכנון.

אדיר שוורץ:

תמצא את האחראי. נו מה הבעיה?

מרים סלע:

אדית?

מרים סלע:

אבל את...

אדיר שוורץ:

מדינת חסות של ארצות הברית על מלא גם ככה?

מרים סלע:

זה מה שאמרתי כבר כל הדרך לתל אביב.

אדיר שוורץ:

את מה שנשאר לנו זה להגיד.

מרים סלע:

זה שצ"פ, זה שצ"פ

אדיר שוורץ:

השפע, השפע הזה. זיו וזיו לא.

קטיה טוב:

לקראתם אם הם לא זורקים אותם.

מרים סלע:

בדיוק. אבל זה בסדר. אלדד רק אבל אתה צודק. ולשאלתך אנחנו לא דנים כאן. בהחלט דגל לא דגל. דגל זה מעבר לוועדה הזו וזה כאב ראש של מישוהו אחר. טוב, אז בסדר, אז אנחנו מאשרים את ההזזה של הפסל. אני רק אגיד בהמשך סדר היום ההצבה של המייצב, דף חלק שנמצא במוזיאון מורשת בתי המשפט. אני רק אגיד שחסרים. חסר כאן, חסרים כאן אישורים מטעם בתי המשפט, אנחנו מעלים

את את הנושא הזה לדיון בכפוף להמצאת האישורים הנדרשים מבתי המשפט זה גם עניין של של הצבת מיצב. אדית הילה אתן רוצות להרחיב?

אדית אילן:

בעצם יש איזשהו. יש כאן עוד הצעה שבאה מבתי משפט העליון, הצעה שלהם יש צילום או פסל כפי שהוא הוצב, פסל שכבר קיים. יד. חותמת על דף חלק שהיה בממילא שהיה בממילא. כן, אתם רואים צילום איפה המצגת? תזיז? תוציא את זה.

יהודה פרוידגר:

הדמיה זה בממילא.

מרים סלע:

לא, זה לא הדמיה, זה אמיתי, זה היה בממילא. כן, ככה זה בממילא והם מעוניינים להציף את זה. אדית, תעבירי בבקשה. הנה אתם רואים פה יש מעבר שהוא מעבר ציבורי. תעבירי עוד אחת בבקשה יש לך עוד.

אדית אילן:

פה זה הכניסה, זה ממש בסמוך לכניסה. והנה הנה ככה פחות או יותר אומרת.

מרים סלע:

שזה מעבר ציבורי. כן, שזה מעבר ציבורי.

יהודה פרוידגר:

מעבר ציבורי.

מרים סלע:

מה כשיוצאים מהגשר זה שיוצאים מהגשר? תגידי את המקום.

יהודה פרוידגר:

הזה? נראה לי מגן השושנים מהמעבר הזה.

אדית אילן:

אני לא יודעת להגיד לך.

יהודה פרוידגר:

כי זה נראה מעבר לגן השושנים.

אדית אילן:

אבל את יכולה להציע התצ"א לראות.

מרים סלע:

הנה תראי, זה פה.

אדית אילן:

זה שאיך שיוצאים מהגשר אני התייעצתי עם ליבמן עורך דין דני ליבמן, הוא בדק והוא אמר שכל השטח הזה הוא שטח של בתי המשפט ולכן לנו אין שום עניין לא לקבל את הפסל או לתחזק אותו. הכל יהיה באחריות בית המשפט,

מרים סלע:

והעניין שלנו הוא רק מכיוון שיש שם מעבר ציבורי והציבור יכול לראות את זה. אז אנחנו מאשרים.

יהודה פרוידגר:

את השושנים או.

מרים סלע:

כן, אבל הוא לא פסל.

יהודה פרוידגר:

שיעבור.

טל שמס צור:

מוצב בממילא זה היה..

הילה סמולנסקי:

מסחרי פרטי לחלוטין. כן, פרטי. עכשיו הוא כבר הוסר משם והוא לא נמצא שם בכלל. אני לא.. אדית, הוא נמצא שם. הפסל עדיין.

אדית אילן:

לא. הוא לא נמצא, לא נמצא, אבל לא הבאת לכאן שלנו לבדוק.

קטיה טוב:

לא הבנתי איפה אני בעד.

מרים סלע:

הנה. לא, לא, הנה, תראי את בתצ"א. אז רגע, אני רק שנייה איפה שהוא. אז רגע שנייה אני רק רוצה. אז אנחנו בעצם מה שאנחנו. מה הם דורשים מאיתנו? מה הם מבקשים מאיתנו? לאשר את ההצבה? מכיוון שהציבור יכול לראות את זה? כן, כשזה על שטח לא של ציבורי שטח שלהם, ואנחנו הציבור רק יתחזקו. את זה הם מתחזקים, הם מעבירים, הם משלמים.

מרים סלע:

יש הצבא שנמצאת בשטח פרטי, אבל הציבור נחשף אליה כשהוא עובר. לא בשטח הפרטי חייב לעבור. אישרנו כדי לראות שזה לא פוגע ברגשות הציבור. זה בעיקר העניין פחות. אנחנו יכולים להתערב פה אם זה לטעמנו או לא. לטעמנו ראוי או לא ראוי. אנחנו יכולים אם זה לטעמי או לא.

יהודה פרוידגר:

מדברת על זה עכשיו.

מרים סלע:

אבל יש אנשים שרוצים לקצר את בית המשפט העליון.

אלדד רבינוביץ:

אני כן רוצה לומר משהו.

מרים סלע:

את יכולה לחזור אחורה.

מרים סלע:

את יכולה לחזור אחד אחורה?

יהודה פרוידגר:

ליד החותמת.

מרים סלע:

ליד החותמת מי זה מישל על.

ישראל בלנקו:

מישל, על.

מרים סלע:

לא ברור מה היא אומרת מישל, על מוד...

אלדד רבינוביץ:

אז בהקשר הזה אני רוצה לומר משהו שיש בזה משהו מאוד אירוני. לשים אפילו לעג לרש לשים את הדף החלק ובית המשפט עם כל האג'נדות, עם זה שהיום בציבוריות הישראלית הוא זוכה לאמון כל כך נמוך מתוך תפיסה שבאמת הכל זה לא דף חלק. הכל כתוב מראש, הכל ידוע מראש. כל פסק דין אפשר לנחש מה יגידו לפי האג'נדה. נראה לי יש בזה משהו שהוא.

מרים סלע:

אבל מה? מה הפסל בעיניך?

אלדד רבינוביץ:

דף חלק? אדם כותב על דף חלק זה משהו בטוח.

קטיה טוב:

זה לא גמר חתימה טובה.

מרים סלע:

אולי זה הפוך, אולי דווקא באים בתום לב זה?

אלדד רבינוביץ:

לא מתאים.

יהודה פרוידגר:

לבית המשפט.

מרים סלע:

אז אולי בהפוך על הפוך רוצים להיות במשפט צדק?

יהודה פרוידגר:

בדיחה?! זה פסל מחאה?

מרים סלע:

אתה צריך.

יהודה פרוידגר:

להיות אדם.

קטיה טוב:

כל אחד מפרש את הפרשנות שלו אז זה לא מעולה, זה לא.

אלדד רבינוביץ:

אם אנחנו מדברים על רגשות הציבור, נראה לי שהדבר הזה יעורר לכל מי שיעורר.

אדיר שוורץ:

אני אגיד שלמוסדות ממלכתיים לא נשפטים, בטח בהסתכלות של אמנות שהיא נצחית. אנחנו לא מסתכלים עליהם ביחס לרגשות ציבור כזה או אחר בזמן כזה או אחר נתון, אבל לכנסת. לפעמים יש עליות וירידות גם בבית המשפט וגם.

מרים סלע:

זה.

אדיר שוורץ:

וגם לממשלה, ואני מאוד אוהב את הפרשנות שנאמרה פה. אני לא בטוח מי אמר שהוא גמר חתימה טובה.

מרים סלע:

אני אמרתי שאני.

אדיר שוורץ:

חושב על אנשים.

אדיר שוורץ:

אני חושב על אנשים שעולים לדין.

אדיר שוורץ:

במהירות הדין שמקווים לצאת.

אלדד רבינוביץ:

אבל השם של הפסל מעיד עליו בעניינו.

קטיה טוב:

אני הייתי דוסית אדיר.

קטיה טוב:

הפרשנות היא שלי.

אדיר שוורץ:

תמיד צדיקה.

קטיה טוב:

זה נכון.

מרים סלע:

אבל. אבל רגע, אני רק שנייה בשביל להבין שנייה בטכני המקורות התקציביים המחלקה לאמנות
במרחב הציבורי זה מה? לטובת הזזה הצבה? זה הרי לא תחזוק.

מרים סלע:

אוי ואבוי איפה רשום?

מרים סלע:

רשום פה מקורות תקציביים?

מרים סלע:

לא, ממש לא, זה הם.

יהודה פרוידגר:

אוי סליחה לא זה במקום אנחנו מקבלים החלטה על ההצעה, על ההצעה שכלולה עלינו.

מרים סלע:

לא, לא, לא בסדר היום זה לא רשום אז אנחנו עוד לא.

יהודה פרוידגר:

ההיפך כתוב הכול.

מרים סלע:

סליחה טעות זה.

יהודה פרוידגר:

אישור הוועדה רק נוסח בית המשפט האחראי לשאר ההיבטים, כולל תחזוקת המיצב. עכשיו אני שואל, אבל האם אנחנו משאירים אצלנו אופציה שנגיד שקורה לזה משהו? אני לא יודע מה נראה. הופך להיות לפסל לא יפה, לא מתוחזק. יש לנו אפשרות להגיד להם תורידו את זה? תעשו עם זה. זה מותנה במשהו.

מרים סלע:

אני מאמינה שאם הציבור נחשף לזה אני מאמינה שכן. אם להגיד להם ברגע שזה בשטח פרטי אתה אין לך הרבה.

יהודה פרוידגר:

אבל כמו שיש לנו היום אתה אומר למה הם מבקשים? משום שלנו, בגלל שהציבור נחשף, אז אתה אומר שיהיה לנו איזה סיי על זה, נכון? אז אם זה יהיה פסל בסוף שהוא נמצא באיזה כניסה צדדית, לא בכניסה העיקרית. ציפורים, אלף ואחד דברים לא יהיה מתוחזק טוב ויהיה שם זה באמת להגיע.

מרים סלע:

אנחנו נעלה את זה לדיון הוועדה ונבקש או שהם או שהם יתחזקו אותו או שנוריד אותו או לא בושח לבקש מהם להוריד אותו. אני חושבת שאתה צודק במאה אחוז עם החיצוניות.

אלדד רבינוביץ:

אני לא חושב שיש בעיה.

מרים סלע:

לא? אבל הוא שאל עקרונית יהודה בסמליות משקיעים שם בסמליות.

קטיה טוב:

דווקא מאוד יפה בעולם הזה ממש מקפידים.

מרים סלע:

אז רגע, בכל מקרה אני אגיד, אנחנו לא אנחנו.. אדית בעצם הם ישלימו את האישורים ואז.

אדית אילן:

אנחנו ואז נדון על זה.

מרים סלע:

ואז נדון. נאשר את זה ואז נאשר. כן, אנחנו כרגע אנחנו לא מאשרים.

טל שמס צור:

עקרונית לא.

מרים סלע:

אני אומרת לא. מבחינתם אין צורך כרגע לאשר עקרונית, אלא רק להביא את זה לאיזושהי ידיעה שיש בכלל כוונה כזאת, ולהמשיך את הדיון אחר כך כשיהיו את כל האישורים.

טל שמס צור:

אבל אז תביאו את זה שוב לוועדה?

מרים סלע:

אנחנו רק מביאים את זה לאישור.

מרים סלע:

אישור מהנדס בטיחות יכול להיות שנעשה סביבה סגורה זה בסדר..

יהודה פרוידגר:

מהנדס בטיחות, למה?

מרים סלע:

אז רגע..

אדית אילן:

כי זה שטח ציבורי. אני צריכה לבדוק.

יהודה פרוידגר:

שטח ציבורי.

אדית אילן:

העירייה צריכה לוודא. כן, אבל עוברים, עוברים שם אנשים אבל אני בעד.

יהודה פרוידגר:

ואם אני אשים משהו באוויר אתם יודעים שזה בטח בית משפט.

מרים סלע:

אדית, בפעם הבאה לעבודות הבאות צריך לכתוב האם השטח הוא שצ"פ שפ"פ או מה הגדרתו ב GIS?

יהודה פרוידגר:

מה אכפת לי?

מרים סלע:

הילה אני בעד חברי הוועדה הנכבדים שהגיעו לכאן וכבר דנו ויודעים את הדברים, נאשר עקרונית את ההצבה של הפסל וברגע שישלימו את האישורים אנחנו נעדכן את חברי הוועדה שזה בדיוק נביא רק לידיעה בדיוק.

אדיר שוורץ:

של דעת נגד. אבל פה.

מרים סלע:

אין בעיה. כן, יכול להיות נגד, אבל אפשר ליישם את זה. אבל אפשר לאשר עקרונית, בכפוף לוועדת הערר.

אדית אילן:

לדעתי לא. לדעתי אנחנו.

מרים סלע:

זה, זה אישור עקרוני.

אדית אילן:

ברגע לאשר עקרונית,

מרים סלע:

ברגע שיהיה את האישורים אנחנו מעדכנים את חברי הוועדה ומתקדמים לידיעה. חבל, חבל שאנחנו נהיה אלו שתוקעים.

מרים סלע:

ברגע שאני מציע שברגע שבית המשפט יחליט סופית זאת אומרת שהאישור אישור מהנדס בטיחות יהיה בעצם ההחלטה של בית המשפט שהם מעוניינים להציב את הפסל. כן, ברגע שהם יגידו רוצה אני לא לאשר. ברגע שיגידו רוצה אני אז נאשר את הפסל. זה נראה לי מיותר ולא כלום.

אדית אילן:

זה יותר עכשיו לידיעה כי כרגע כן כרגע לא מאשרים.

מרים סלע:

אז בואו נתקדם. בסדר, אז זה רק מובא לידיעת חברי הוועדה. לידיעת המסעדה וברגע שיתקיימו ברגע שימציאו את האישורים ואת הבקשה הנדרשת. נביא לאישור הוועדה.

יהודה פרוידגר:

אבל למה צריך? למה זה מעניין אותנו?

מרים סלע:

הנה זה מעניין לדעת. יהודה יש לי יש לי.

יהודה פרוידגר:

אני אדגים לך עכשיו בטיחות, מה אכפת לי? זה הבן אדם שם בבית שלו?

מרים סלע:

לא הם, הם תקשיב..

אדית אילן:

אבל המעבר הזה.

מרים סלע:

משהו ומישהו ייפגע. יבואו גם אליך בתביעה.

אדית אילן:

רק דבר שאנשים עוברים.

מרים סלע:

אדית זה לא משנה אם אנשים עוברים או.

מרים סלע:

הוא שואל למה זה ענייננו? אם יש להם את כל האישורים או לא, אני אומרת שברגע שזה עבר אצלנו בוועדה. אם יתבעו מישהו יתבעו גם אותנו. טוב, אני רוצה עכשיו בזמן שיש לנו..

יהודה פרוידגר:

אני רוצה לעשות הפסקונת שנייה. שירן היא העוזרת שלי וביום ראשון היא התחתנה, ראשון שעבר.

אדית אילן:

מזל טוב, זו וועדה מרובת חגיגות ושמחות. גם לקטיה היה אתמול יום הולדת יום הולדת נכון? יפה.

מרים סלע:

איפה לא דאגנו ללחיים ממש בפעם הבאה נעשה עם תה. אני חושבת.

אדיר שוורץ:

נביא לה פסל.

מרים סלע:

לכבוד היום הולדת את יכולה לבחור איזה פסל שאת רוצה. זה לא מספיק. תמצאי לי את זה אבל רגע לפני כן הילה, הלבן תפתחי לי רגע חברים, רק שנייה מדלגת עם כולנו לנושא מס 3 על סדר היום. אנחנו רצינו להביא לעדכון חברי הוועדה קצת מהעבודה שנעשית מאחורי הקלעים, בהובלתם האדירה והעזרה מאחורי הקלעים של חברי הוועדה. הם לא מכירים, לא יודעים על הכל. שנעשית באמת בהובלה ובהרבה מאוד עזרה ודחיפה גם של קטיה וגם של, של הרבה אנשים, אבל גם של קטיה וגם של הילה ועידית, וכל אגף תרבות ומינהל, מינהל תרבות ואגף אסטרטגיה. קצת אני כן, אז אני אספר שאנחנו באמת, בשנה וקצת האחרונות עובדים על תוכנית מאוד מאוד גדולה, או כמו, אני אצטט את ראש העיר שאמר אנחנו ניקינו את העיר, עכשיו אנחנו בונים אותה בנינו, אנחנו בונים אותה והשלב הבא יהיה לקשט אותה, ואני חושבת שזו תפישה מאוד נכונה, בטח לעיר הבירה ירושלים שבאמת עוברת התחדשות מדהימה ומטורפת. מה זה זה?

יהודה פרוידגר:

למטה זה הבאסים שם.

מרים סלע:

בשביל להוסיף לדרמה רגע הזה ואני אגיד שאנחנו באמת נעשה פה עבודה שהיא מאוד, מאוד מקצועית, באמת עבודה מקצועית ועמוקה עם הרבה מאוד חשיבה מאחורי הדברים והפרטים. היינו בסיור מקצועי בעיר נאנט בצרפת. ראינו הרבה דברים, הרבה מודלים של איך באמת.

יהודה פרוידגר:

עיר, אנחנו נקבל החלטות.

מרים סלע:

נצטרך להוציא את כל חברי הוועדה. אתה צודק, זה יהודה, זה המאבק בתקציב שלנו הקרוב. ובאמת ראינו איך עיר הופכת מעיר שיש בה בסך הכל אומנות ותרבות לעיר שהיא ממש אמרו לנו, נכון הילה תקני אותי אם אני טועה, שאין היום אומן בסדר גודל בינלאומי שלא עובר בעיר נאנט, וזו השאיפה שלנו גם לירושלים, אם כי כבר יש פה הרבה מאוד אמנים בינלאומיים ואנחנו רק רוצים להוסיף. אז יש פה הרבה מאוד. גם ברמת מדיניות אנחנו חושבים הרבה באמת. איך, איך כבר עכשיו שהעיר

מתחדשת במתחמי הבנייה, במתחמי המגורים החדשים וכל הפיתוח של המרחב הציבורי, איך אנחנו מוסיפים ליופי והנראות של העיר גם בהיבטים האלה. איך אנחנו מתייחסים למבנה הציבור שלנו? ראינו מודל בניו יורק שממש מקדמים עשרה אחוז. אחד אחוז מכל תקציב של בנייה של מבני ציבור הולך לטובת אמנות במרחב הציבורי. ספרייה, בית ספר, מעון וואטאבר. כל דבר שהוא ממש מבני ציבור יש לו. זה לא, אבל זה ממש כאילו בהגדרה. אחד אחוז מתקציב הפרויקט הולך לטובת אמנות במרחב הציבורי, ואנחנו בדיונים על זה גם עם אדריכלית העיר ומנסים לקדם. אבל בינתיים, בשעה טובה מאוד. וכמו שאמרתי אנחנו ממש מודים לראש העיר שככה עם נותן את הברכה שלו לכל התוכניות היפות שיש כאן, והילה קצת תציג לנו בגדול את הדברים המתוכננים וקטי את רוצה להוסיף משהו?

קטיה טוב:

אני רק אוסיף שראש העיר באמת הבין את השעה ואת האפשרויות. באמת עשיתם עבודה מאוד יפה. ממש יש מה להראות. וגם הבין שצריך לתחזק את היופי הזה, נכון? אז הוא הוסיף גם תקציב ותחזוקה שזה יפה, נכון הילה?

הילה סמולנסקי:

נכון מאוד.

קטיה טוב:

כן מאוד חשוב.

מרים סלע:

נכון.

הילה סמולנסקי:

בשורות טובות.

מרים סלע:

אגב, אגב, צריך להגיד שלפני. אני חושבת שנה וקצת אנחנו השארנו כאן בוועדה את הפסל, את את האנדרטה של חרבות ברזל ובאמת היה הרבה דיון. אני לא יודעת מי זוכר את הדיון סביב.

יהודה פרוידגר:

איזה גיצים עפו.

מרים סלע:

סביב הדיון.

יהודה פרוידגר:

הזה.

מרים סלע:

אבל סביב התחזוקה, כי זה כי זאת הייתה אנדרטה שעלתה הרבה מיליונים ולא היה בתקציב ולא בתקציב תחזוקה, נכון, אז עכשיו מה שנקרא. למדנו מהם, למדנו מהדרך ועכשיו מלכתחילה באמת ראש העיר באמת גם מאוד מאוד חשוב לו שהדברים ייראו כמו שצריך. כן אני.

קטיה טוב:

ראש העיר אישר תקציב.

יהודה פרוידגר:

לחלוקה.

קטיה טוב:

פרוידגר.

קטיה טוב:

ראש העיר קודם כל אישר תקציב תחזוקה.

מרים סלע:

הקונטרול L.

טל שמס צור:

כן, שעה אני מחפשת את זה

קטיה טוב:

כי זה יקר. אם אתה עושה את זה מקצועי זה יקר. יפה. זה לא סתם לבוא עם איזה הילה אני.

מרים סלע:

אני תיקחי אותנו במסע זה כמובן זה יהיה.

מרים סלע:

הוא מגן, הוא מגן..

מרים סלע:

כמובן, זה בכפוף כל הדברים שכאן יגיעו לוועדה, לאישור הוועדה, להצבעה וכו אבל כן, כן רציתי שתכירו.

יהודה פרוידגר:

ותדעו על מה אתם תצליחו לעשות.

מרים סלע:

אני, אני בעד כמו שעשינו את הסיור אאוטליין אני מראה לכם מבעוד מועד מכינה את הקרקע.

מרים סלע:

אפשר גם לעשות סיור לוקיישנים. אפשר לעשות סיור לפסלים שכן קיימים

מרים סלע:

טוב בקיצור.

מרים סלע:

כמו שאמרו מכובדותיי.

קטיה טוב:

ואנחנו גם אומרים שזה לא פסלים, פסלים.

מרים סלע:

מיצבים זה מיצבי אמנות. פסלים זה משהו אחר.

יהודה פרוידגר:

שלפי מה שאני אני רואה בוועדות לתכנון ובנייה. כל פרויקט כזה של פינוי בינוי בערך זה הולך שהפסל שם באזור המציאו לו איזה פיתרון.

מרים סלע:

נכון, זה מאוד בעייתי. יהודה.

יהודה פרוידגר:

הפסל הלבן בצומת המטה הארצי הולך פייפן.

מרים סלע:

לא רק זה, גם מיצבים שבונים עליו.

יהודה פרוידגר:

על הגינה הזאת בונים.

מרים סלע:

גם מיצבי.

יהודה פרוידגר:

המטה הארצי. הולך להיבנות על הלבן הזה של המטה.

מרים סלע:

למי שייד השטח? מה זאת אומרת?

יהודה פרוידגר:

מה שאת שומעת.

מרים סלע:

אנחנו עכשיו בדרך לשקם וגם.

יהודה פרוידגר:

בתקציב נמוך. על כל שקל תשמרו את ה 2 מיליון לדברים אחרים של הפסל. אל תבזבזו על פסל שהולכים להחריב אותו.

אדיר שוורץ:

הפסל הלבן כן מזיזים אותו.

מרים סלע:

הם לא יחריבו הוא יזיז, יביאו אותו..

הילה סמולנסקי:

מזיזים אותו, מזיזים אותו, מזיזים אותו עד שהוועדה הזאת לא מאשרת. בדיוק.

יהודה פרוידגר:

אז שלא יבנו התחילו לבנות את המטה הארצי.

מרים סלע:

נורא חשוב.

אדיר שוורץ:

לחזק מחדש. יש את העבר המקודמת שעל המדשאה, איפה שהפסל הלבן מזיזים בעצם את המטה הארצי לשם כדי לבנות מתחם מעורב שימושים של מגורים, תעסוקה ומשרדים. איפה שהמטה הארצי היום המימוש של זה ייקח להערכתי עוד הרבה שנים ועדיין ראוי להידרש לזה מתישהו בתקופה הקרובה.

מרים סלע:

צודק בהחלט. תראו, ככל ותימצא בסוף בסוף אנחנו ענקים על גמדים, על כתפיהם של ענקים. גם אנחנו. איך אומרים פס מן הנפוץ מן העולם הזה, ואחריהם דברים שאף אחד לא יזכור. זה בסדר, אבל צריך לתכנן את הדברים האלה מראש. גם דברים שמשנים אותם בסדרי גודל כאלה. הם חייבים לבוא לדיון אדיר. אם אתה נציג בשתי ועדות או אני לא יודעת מי עוד. יהודה ויהודה אתם נציגים של שתי ועדות תכנון ובנייה. תיאור מליצי יושר.

יהודה פרוידגר:

אני התנגדתי.

מרים סלע:

של האמנות במרחב הציבורי זה נכסים.

יהודה פרוידגר:

אני התנגדתי וכתבתי.

מרים סלע:

לא צריך להתנגד. אני דווקא אומרת להפך, כי אי אפשר.

יהודה פרוידגר:

למה לא? זה כניסה לצפון ירושלים עד שיש כזה דשא יפה.

מרים סלע:

אני לא יודעת עד כמה מצב כזה יפה.

מרים סלע:

השאלה השנייה אני לא. אומרת שצריך למצוא אלטרנטיבה פה.

אדיר שוורץ:

אני לא בטוח.

אדיר שוורץ:

היא אושרה להפקדה. לא עברה התנגדויות.

מרים סלע:

אחרות. אלטרנטיבות ראויות. מה שאני מבקשת מכם בוועדות אחרות, שיהיו אלטרנטיבות ראויות כי לחזל"ש בנייה כזאת לא נצליח. אבל אלטרנטיבה ראויה כן צריך.

אדיר שוורץ:

אם אני לא טועה פתאום עולה לי זיכרון שהכנסתי סעיף בתבע. הזזת הפסל בתיאום עם המחלקה לאמנות במרחב הציבורי.

מרים סלע:

אני גם חושבת שאתה.

אדיר שוורץ:

אתה תלך על זה נכון? אז הנה, דואגים.

מרים סלע:

לכם, אבל לא בתיאום ותיאום זה לא מספיק. רגע שנייה עדי, תני לי לסיים את הריאיון בבקשה. אם אני חושבת זה לא עניין של תיאום. אתם צריכים כנציגי נבחר ציבור למצוא לזה מקום ראוי אחר ביחד איתנו. ואתם? את זה אתם צריכים להגיד בוועדות.

מרים סלע:

בהינתן.

אדיר שוורץ:

והמטרה שלי הייתה לשים את הכוח אצלכם לתיאום, הוא אומר שאי אפשר להזיז.

מרים סלע:

זה לא תיאום, זה רק תיאום. זה לא בסדר, לא, לא טוב מאוד.

אדיר שוורץ:

זה חשוב. בדיוני ההתנגדויות נמצא מילה יותר מגרסת קיבלתי.

מרים סלע:

אני חושבת.

קטיה טוב:

שזה מאוד חשוב, כי אנחנו רוצים גם שכל דבר שהוא אמור לשמש גם מטרה אסתטית שהוא יעבור דרך הוועדה הזאת חשוב.

מרים סלע:

מאוד.

קטיה טוב:

כמו שיש לנו את האידך קוראים להם.

מרים סלע:

אולי פשוט נעביר אותו לאיפה שאנחנו רוצים..

מרים סלע:

מיצבי לא קבע..

קטיה טוב:

שם על הרשתות מאוד לא אסתטיות כרגע. אם זה היה עובר דרך הוועדה אני חושבת שהיינו מוצאים משהו יותר מתאים.

מרים סלע:

לגמרי.

מרים סלע:

אני רוצה רגע להגיד משהו על המשמעות של לנגוע בפסל לאומן או למשפחה עם האומן נפטר, יש קניין רוחני על הפסל ואי אפשר לגעת בפסל בלי לקבל לידי, לא ליידע לקבל אישור מהמשפחה של האומן. בעבר למשל, שהזיזו את הפסל.

מרים סלע:

את הפסיפס של לב סירקין היה משא ומתן של שנים של סירקין יש הסכם משפטי, יש הסכם משפטי,

מרים סלע:

אבל לא תמיד יש הסכם משפטי וגם בהסכם.

מרים סלע:

נכון, נכון אבל אני נותנת.

מרים סלע:

דוגמה. זה חלק מתהליך.

מרים סלע:

בהסכם המשפטי לרוב. לרוב כתוב שבמידה והעירייה תיזדרש לבנות או להעביר כביש או כל דבר אחר, המיזב יוזז בתיאום עם העובדים. אבל אני חושבת שהרגע אני פשוט רוצה שאנחנו נספיק. יש לנו עוד 20 דקות עד הוועדה הבאה, אבל אני רוצה שאני אעשה הפסקה של 15 דקות בין הוועדות. אז הילה, אני מעבירה את השרביט אלייך. יופי, תצליחי אותנו באמת.

הילה סמולנסקי:

בעבודה של הרבה מאוד שנים אני כבר אמרתי את זה כמה פעמים. אני אומרת את זה עוד פעם, גם לפרוטוקול וגם שאתם תשמעו נבחר הציבור אין מחלקה, אין מחלקה לאומנות במרחב הציבורי באף עיר אחרת. זה חדשנות ירושלמית בלבד שאנחנו המצאנו אותה ואנחנו מאוד גאות, גאות בה. אז אדית היא מנהלת המחלקה הזאת וגם אין, אין עיר שיש בה כל כך הרבה אנשי מקצוע מתחום האומנות שעובדים בתוך העירייה. אצלנו יש בסביבות 30 או 40 בוגרי האקדמיה לאומנות שעובדים בתוך העירייה. אין עיר כזאת באף עיר אין, אולי יש אחת או בכלל לא, אז תבינו את הדבר הזה. ואני אומרת את זה כי באמת נעשתה עבודה, עבודה ארוכת שנים להחזיר את מה שהיה בימיו של טדי קולק ופרופסור מיכל לוי, להביא לכאן ולהפוך את ירושלים לזירה בינלאומית של, של האומנות במרחב הציבורי, ולכן גם הלכנו להוכיח לשועי העיר שבנאנט זה קורה וחזרנו עם האינפורמציה הזאת, זה קרה בירושלים, זה קורה בנאנט, זה יחזור לקרות גם אצלנו, והנה זה חזר.

הילה סמולנסקי:

זה בשורה מאוד מאוד טובה שאני מאוד גאה בה ותודה, אני אומרת גם לאדית שעובדת איתי על זה ולכל הצוותים שלנו וכמובן למרים וקטיה שדוחפות את זה איתנו ממש. זה כמו שולחן עם הרבה רגליים, כל אחד והרגל שלו מצליחים לעשות את השולחן הזה. הגיע לאגף אסטרטגיה ולחלומות. ראש העיר וראש העיר אמר רוצה אני. אז עכשיו אני אגיד לכם למה הוא פחות או יותר אמר רוצה אני. היו כמובן הרבה הצעות. אני אראה לכם שמלבד התוכנית המילולית, האסטרטגית והחזונית שאנחנו הבאנו. עבדנו גם על תוכנית שהיא פשוט הכרטיסיות הנפלאות האלה. התחלנו לעבוד עם אומנים על על הצעות לא לפי מיקומים אלא הצעות מה מה ראוי שיהיה בעיר ירושלים? ויש לנו כאן באמת הצעות מאוד יפות, חלקם גם עיצוביות של כל מיני פרגולות וזה פחות. אני אראה לכם את זה. זה פחות מעניין, אבל יש כאן הצעות מאוד טובות של הנה התחלנו מאלה, זה למשל הייתה הצעה וכבר עיצבנו אותה נמצאת בקינג דייוויד. זאת עוד הצעה של בית על עץ וכדומה. אחר כך דפדפו, כל מיני דברים פארקים למרחב ציבורי. אחר כך תסתכלו במשחק. צריך להגיד.

מרים סלע:

מי נתן את ההצעות אמנים או לא?

הילה סמולנסקי:

לא אנחנו. אני אגיד רגע, אנחנו פונים לאמנים ועושים איתם ניהול אמנותי. אנחנו עובדים איתם ממש ברחל בתך הקטנה.

אלדד רבינוביץ:

איזה צילומים.

הילה סמולנסקי:

או הצעות. אלה הדמיות. זה הדמיה.

הילה סמולנסקי:

תראה, זה ממש ככה.

מרים סלע:

הילה צריך להגיד למי שלא בקיא פקיעה שזה ממש זה. אומנים בסדר גודל.

הילה סמולנסקי:

אמנים מהשורה הראשונה רודפים אחרי ההצגה הכי טובה בירושלים. לא, לא, ממש לא. זה סתם. אלה הצעות.

הילה סמולנסקי:

אל תתייחסו. אני מראה לכם רק את הלפני סקיצות, כאילו הדמיות רק לפארק שופינג מיומן אחד.

מרים סלע:

הילה אולי תגידי שכל עבודה כזאת זה לא סתם, זה לא להדמיה של בניין. כן, זו עבודה ממש.

הילה סמולנסקי:

כל עבודה כזאת זו פנייה שלנו לאמנים מסוימים, חלקם גם כאלה שפנו אלינו, אם זה פרופסור אלכס פדואה שעיצב את חללית בראשית, אם זה רון, האדריכל רון ארד שעיצב בניינים בכל העולם וגם בירושלים ובארץ. אם זה. נו, איך קוראים לו? סף אדריכל, ספדי שמשותקק להציב כאן יצירה וגם יצירות של אמנים שהם יותר בראשית דרכם מרצים בבצלאל, אמנים ידועי שם, כולם רוצים להציג בירושלים. עכשיו יש כאן כמה הצעות, באמת מאוד מאוד יפות,

מרים סלע:

ואנחנו צריכים להגיד שזה סוג של בעצם זה סוג של קטלוג שיכול לשמש את ירושלים להרבה שנים.

הילה סמולנסקי:

נכון, בדיוק. אז מתוך כל ההצעות הנהדרות האלה התמקדנו ואנחנו נראה לכם שעשינו גם איזה שהוא כמובן סינון וגם הרבה מאוד אנשים ששזפו עיניהם בזה וביחד גם עם המנהלות שלנו תמר ואורית וגם כמובן עם, עם קטיה ועם מרים. אנחנו מראים לכם את המצגת שראש העיר אמר, אמר לה רוצה אני, עכשיו הדברים האלה הם עדיין כשזה יהיה בשטח, אנחנו נביא את זה לאישור ועדת האומנות. אז אני מתחילה רגע, אה? 2025, 2026, תני לי רגע בבקשה. כן, מה זה צפי שהסיום של כל העבודות? זה אצלך בקונטרול?

ישראל בלנקו:

אלה הדברים. אם הם יהיו פונקציונאליים למשל דבר כזה עם איזשהו מתקן, איזה משהו. זה משהו שאתם יעברו מתחתיו והם יוכלו להשתמש בו, ליהנות איתו, להיות חלק מן הפנאי שלהם. זאת אומרת, כל הדברים האלה, אולי אם אפשר יהיה לטפס עליהם ולגעת בהם.

הילה סמולנסקי:

אז זה מצויין. אלה כבר נגיד לשם אנחנו גם מכוונים בין היתר זה כמו המפלצת הגולם של מיקי וסמואל, שהוא בעצם גם מיצב אומנותי וגם זה. זה עלויות הרבה יותר גבוהות. זאת אומרת, זאת השאיפה שלנו. אני אגיד לך את לוח הזמנים לשנת 2025, ראש העיר ב' 26, ראש העיר ביקש שנציב חמש הצבות במרחב הציבורי זה הרבה מאוד.

מרים סלע:

אנחנו רק צריך להזכיר שאנחנו עכשיו בתחילת מאי.

הילה סמולנסקי:

כן, אבל אנחנו כבר אנחנו כבר שועטת קדימה. אז כן, ועד סוף שנת עשרים ושמונה הוא ביקש 20 מצבות סך הכל, אז אני מקווה החמש האלה לעשות ככה בבזק חמש הצבעות 26 וואי איזו עבודה, אנחנו באמת לא ישנות בלילה. תודה לאל שזה מזה וגם מזה שהילדים במילואים ואמא שלי מתגייסת לחיל הים.

קטיה טוב:

הילה אני לא קשור בזה. הילה סורי.

קטיה טוב:

אני רק רוצה לתקן. קודם כל ההערה שלך ממש במקום. וכן לקחנו את זה בחשבון ויש מקומות שהפסלים יהיו גם שימושיים. צודק.

ישראל בלנקו:

אני אגיד, אני אגיד השלמה להערה שגם כשאנחנו לא רוצים שזה יהיה שימושי, בסוף ילדים מטפסים על זה, אז זה חייב להיות בסטנדרט שהוא בטיחותי וטיילנו תמיד במקום.

מרים סלע:

אגב, תמיד, תמיד הפסלים במרחב הציבורי יש להם ממש התייחסות.

ישראל בלנקו:

אני אגיד שני שמות חדשים. הגיעה אלינו ועדת ביקורת, מזרקות ויש המון המון המון בעיות בטיחות במזרקות. עכשיו מישהו חשב שילדים לא יכנסו לשם? מישהו חשב שאנשים לא יכניסו את היד? אז אם יש בעיית חשמל עם המשאבה זה דבר מסוכן וזה גם סוג של פסל. זה גם חלק מאותה.

מרים סלע:

אתה צודק, חשיבה, סוף מעשה במחשבה תחילה

קטיה טוב:

שהרעיונות האלה בגן הפעמון שכולם ילדים.

אדית אילן:

אנחנו לא זזים. אנחנו לא זזים בלי מהנדס על מהנדס מלווה אותנו מתחילה

יהודה פרוידגר:

שזה.

אדיר שוורץ:

לא.

ישראל בלנקו:

מחזיק את עצמו. זה מחזיק ילד שמטפס עליו?

מרים סלע:

לא. אנחנו רוצים שזה יהיה קבוע. זה.

טל שמס צור:

תלוי איפה הם עושים את זה. הם מתייחסים תמיד.

הילה סמולינסקי:

זה כשהם מעץ על 2 מיליון. אם זה לא מעץ. זה כבר להקים בניין. אולי זה יהיה המטה הארצי,

אדיר שוורץ:

נראה אופטימי

קטיה טוב:

יש לנו פסל בבית העם, שם.

הילה סמולינסקי:

אנחנו נשארנו לדעתי לפני שתי ועדות, נכון, משהו כזה.

קטיה טוב:

יש אותו גם אינטראקטיבי. נכון שאפשר יהיה לשמוע שם שירים ולהפעיל אותו, אז.

הילה סמולינסקי:

זה ממש משחק לילדים. אני ימצא לך אותו אז זה זה? זה בעצם תרומה מצ'כיה. מאמן צ'כי שהציב אחד כזה במרחב הציבורי זה שפופרת של סאונד שמקרין זה לא משנה כל מיני ילדים וזה אתה לוחץ ואתה שומע סאונד.

אדית אילן:

יש מנואלה וגם שבעצם נותנת את האנרגיה והוא מתאים את ההקלטות למרחב באמצע.

קטיה טוב:

כיכר.

קטיה טוב:

מנורה.

יהודה פרוידיגר:

זה הוצב כבר?

מרים סלע:

אז שנייה.

קטיה טוב:

כיכר מנורה.

אדיר שוורץ:

עכשיו אני איתה בקשר שוטף.

יהודה פרוידגר:

זהו זה. אני רוצה.

אדיר שוורץ:

לבוא לטקס. אתה תרצה לבוא?

מרים סלע:

אנחנו מביאים את זה לוועדה.

יהודה פרוידגר:

צ'כיה.

הילה סמולינסקי:

רגע, אני צריך לעבור שנייה תיכף? אני רוצה רגע להתקדם שנייה. חשוב לי גם להגיד שהפסל של האייל שהוצב בקינג דיוויד, תכף אני אמצא לכם אותו פה. אנחנו נעשה שם טקס מכובד וכל חברי הוועדה יגיעו. הנה זה.

אדית אילן:

היום יש טסטים לתאורה.

הילה סמולינסקי:

בסדר, זה כבר הוצג ואנחנו נעשה טקס בראשות ראש העיר.

אדית אילן:

אנחנו מקבלים תגובות מדהימות לאמירה שלך.

מרים סלע:

היה דיון בוועדה על הקרניים של היד. כן בטיחותי? לא בטיחותי.

יהודה פרוידגר:

דיברו המון המון. דיברנו על זה בוועדה, משוכפל, יידקו מזה, יעשו, יסכימו.

טל שמם צור:

שילדים יטפסו על זה אבל לא יסכימו.

יהודה פרוידיגר:

אבל גם אם הם.

קטיה טוב:

לא יסכימו לעבור הם יכולים לעבור וזה יציב וזה לא ייפול.

יהודה פרוידיגר:

ושלא ידקרו מהשפיצים.

הילה סמולינסקי:

הם לא נצטרך את זה. נראה את זה. אין אופציה.

יהודה פרוידיגר:

משפטית.

הילה סמולינסקי:

זה בסדר, זה רק ההדמיה. וכן טל יש לנו כל שנה סקר בטיחות וסקר בטיחות שעולה מאה אלף שקלים. רק הסקר עצמו זה לא משהו שנבחין בו, גם אם זה עולה. לא, לא חוסכים. חשוב מאוד. לא יכולנו לעשות. זה גם חלק מהסיבות שגדל תקציב שיקום הפיסול כי סקר הבטיחות אחר כך. הרי ג'קטים שלו הוא במאות אלפי ומיליוני שקלים.

יהודה פרוידיגר:

אז טוב, בואי נראה.

מרים סלע:

יאללה, אז בוא רגע, יש לנו ממש עשר דקות.

הילה סמולינסקי:

בעצם אני אראה לכם רגע את, אלה המיקומים. אוקיי, שנייה, אני אעשה רגע סדר כרגע. שלושה מיזמים, בעצם שני מיזמים אושרו סופית ולא סופית, שתיים. שני מיזמים אושרו לתהליך הבשלה יותר מתקדם ועוד חלק בסימן שאלה, אבל הייתה היענות מאוד גדולה ושמחה גדולה בלשכת ראש

העיר. אז הראשון הוא ישראל הדני, ישראל הדני הוא פסל, הנה אני אראה לכם את זה רגע שנייה, אלה המיקומים, עזבו את זה רגע טוב, אוקיי, אז ככה, הראשון שהוא כבר ממש לפני תקצוב בעזרת השם ויבוא לוועדת אומנות. אחרי שהסעיף התקציבי יאושר נמצא בקריית הספורט. בעצם יש כאן את מרכז הטניס, יש כאן את הארנה ואצטדיון טדי, והדבר החדש שקרה כאן כמובן, זה קו הרכבת הקלה שכבר בהרצה וייפתח בקרוב, מבחינה אדריכלית. אם אתם רואים כאן, יש איזושהי כניסה למנהרה, וכאן יש כבר שדרת חנויות, כאן יש את כל מתקני הספורט, הבריכה, חדר הכושר וגם הגלריה שלנו גלריה טדי שנמצאת כאן החניון. אני חושבת אדיר, אתה תגיד לי הולך להיות משהו אחר. לדעתי שם אני לא.

אדיר שוורץ:

שמה מקודמת, אבל אם יהיו עוד כמה שלבים אחורה מהמטה הארצי.

הילה סמולינסקי:

אוקיי, אז אנחנו נציב, אחר כך יסירו אותנו. אבל כרגע נציב זאת הנקודה. יש כאן את כל נושא הרכבת הקלה בתחנות הרכבת הקלה ופה רחבת השתהות מאוד גדולה וחשופה שמחברת את כל המשולש הספורטיבי הזה.

אדיר שוורץ:

למה השתהות? מכות?

הילה סמולינסקי:

לא, אנחנו לא המכות.

מרים סלע:

אנחנו לא רוצים.

מרים סלע:

המכות. יהיו פה.

ישראל בלנקו:

מקום להתחבא מאחורי הספסל.

אדיר שוורץ:

לא?

הילה סמולינסקי:

יאללה, אני מתקדמת כי כבר באים האנשים באים לוועדה,

טל שמם צור:

אנחנו לא רוצים לגלות להם את הסודות שלנו.

הילה סמולינסקי:

אריה הוא גם חבר הוועדה. אריה, את.

קטיה טוב:

מתקפלים.

הילה סמולינסקי:

אוקיי, אז אנחנו רואים כאן את הצבה של זה.

יהודה פרוידיגר:

זה מה שיש שם.

מרים סלע:

זו ההצעה של יפתח גבע, זה אותו מפציצים את המולקולה בבניין 10. אתם מכירים את הפסל הכחול לבן בבניין 10, הוא אמן מצוין. באמת. ברמה הבינלאומית הכדור יהיה לבן ובוהק והוא ישקף את כל האדריכלות שמסביבו והקרן העץ הענף הזה שפורץ ממנו זה בעצם סמל לפריצה של המצוינות של, של הספורט. ובכלל, הכדור הזה מסמל גם את הכדור, הוא בכוונה ניטרלי, הוא לא אדום, לא צהוב ולא כתום.

אדיר שוורץ:

מה הגובה של האלמנט של הכדור?

הילה סמולינסקי:

סביבות 5 מטר הכדור. נכון?

אדית אילן:

הכדור שלושה.

אדיר שוורץ:

הכדור לא הקרניים.

אדית אילן:

עשרה.

אדית אילן:

מטר, מטר.

קטיה טוב:

שמונה זה הכל.

הילה סמולינסקי:

שמונה זה הכל.

אדיר שורץ:

זה הכל והכדור.

יהודה פרוידיגר:

3 מטר.

הילה סמולינסקי:

בין 3 ל- 4 מטר

הילה סמולינסקי:

פרופורציות לאנשים.

קטיה טוב:

זה לזה.

אדיר שורץ:

מה זה ביתר יגיעו?

אדיר שורץ:

אבל יפה.

הילה סמולינסקי:

יהיה קשה לטפס על.

קטיה טוב:

אלדד

אדיר שוורץ:

זה חשוב שיהיה מאוד קשה לטפס על זה.

קטיה טוב:

אפשר יהיה להצטלם לידו כי אתה גם משתקף שם, אז אי.

אלדד רבינוביץ:

אפשר יהיה להתחבא ממך כי יש מכות.

יהודה פרוידגר:

גם ככה אתה יודע מה, צריך רק.

מרים סלע:

להציב.

מרים סלע:

אותו חזק, אפשר להרים אותו.

אדיר שוורץ:

לתלות עליו אוהדים, אבל למה ללכת לשם?

הילה סמולינסקי:

חברים הוועדה הזו, הוועדה הזו לא מעודדת אלימות

אדיר שוורץ:

מדיניות חד משמעית.

יהודה פרוידגר:

זה לא עניין של אימון. אם הוא בוהק צריך לבדוק נושא של החזרים של השמש. לכל מי שנוסע שם זה לא מפריע

אדית אילן:

כמובן זה לא ברמה הזאת.

אדית אילן:

האבק יום אחד כבר לא בוחק.

אלדד רבינוביץ:

יש מסלולים של מסוקים ומטוסים שזה לא מסנוור. האם יש משהו כזה? היה לנו משהו כזה באחד של נאסא.

אדיר שוורץ:

הגובה של..

קטיה טוב:

זה נמוך, זה נמוך מהבניין.

אדיר שוורץ:

של 30 קומות של חלונות. אתה מדבר איתי על 7 מטר של פסל? זה גם יפה..

הילה סמולינסקי:

זה? זו הצעה של ישראל הדני. ישראל הדני הוא פסל ישראלי מאד ידוע, ומי.

מרים סלע:

שלא היה הייתה תערוכה יפה שלו בהובלת המחלקה בגלריית טדי. תערוכה מדהימה וחוצות. נכון.

הילה סמולינסקי:

וישראל הדני נלהב להציב עוד הצבא בירושלים. הוא אומן כבר מבוגר, אבל כוחו במותניו והוא נראה כמו נער וזה זה, זו ההצעה שלנו להציב את היצירה הזאת שקוראים לה יחד בשופן, זה לא ייראה ככה. הגבעה הזאת כרגע היא גבעת פלסטיק. כנראה שגשטח את הגבעה הזאת על מנת שנוכל להציב כאן את..

אדיר שוורץ:

בטוחה זה לא דשא שם!!

הילה סמולינסקי:

לא, לא, זה דשא.

אדית אילן:

כן, יש דשא, אבל הגבעה ההיא היא לא אדמה, היא מפלסטיק, בועת פלסטיק ואז שמו אדמה.

קטיה טוב:

הילה עם הצבעים.

הילה סמולינסקי:

זה מה שהמהנדס אמר לנו.

אדיר שוורץ:

מה את אומרת?

הילה סמולינסקי:

כן, אבל אדית עדיין אפשר לנעוץ את זה רגע ולהשאיר את הגבעה ונדבר על זה.

אדיר שוורץ:

בגג חניון לחניון?

אדית אילן:

יש בזה אוויר? אוויר לא יתפוס.

אדיר שוורץ:

אלה גדלים על פלסטיק?

מרים סלע:

זה צריך להיות פצצה, לא? בטח יש להם גומחה קטנה באדמה.

אלדד רבינוביץ:

שכבת אדמה.

רונית אחדות הכהן:

יש שכבת אדמה.

אדיר שוורץ:

לא כאילו. לכן העץ יכול ופסל.

מרים סלע:

אבל זה לא.

אדיר שוורץ:

העצים.

מרים סלע:

כן. בכל מקרה יש כאן באמת התכנון האדריכלי מבחינת המשקלים מכיוון שיש חניון למטה זה תכנון מאוד מאוד מוקפד ומדויק ועל זה אנחנו עובדים עכשיו ביחד עם הפסל וההצעה השלישית של אומן דווקא לא ישראלי, אלא מקסיקני. מי שמכיר את ההצבה של ההצבה של המיצב האדום שנמצא בכניסה לפסגת זאב ראש סוס. אתם מכירים אותה? עמוד טוטם.

אדיר שוורץ:

טוטם, טוטם?

מרים סלע:

אתה מכיר.

אדיר שוורץ:

את האדום?

מרים סלע:

כן, אבל אתה לא גר בפסגת זאב, אז בגלל זה לא אמרתי לך שאתה ואני כן ביחד בקיצור, יונת השלום ומצד מצד מהצד השני של הכביש. רגע, אני מראה לכם את זה בכניסה. הנה כן, בדיוק בכניסה לעיר אתם יכולים לראות כאן זו למעשה היציאה מהעיר, אתם רואים כאן הפרגולות של בטרמפיאדה? אוקיי, פה ליפתא וכאן בעצם הכניסה לעיר. זאת אומרת, צד אחד תהיה היונה על גבעת דשא שממוקמת שם, וממול יש כאן גן משחקים, גן משחקים. נכון? לא, אבל יש. לכן זה מתאים.

הילה סמולינסקי:

זה בעצם שני אלמנטים שמדברים אחד עם השני, בדיוק אחד.

קטיה טוב:

מתכתבים..

הילה סמולינסקי:

מתכתבים.

אלדד רבינוביץ:

היונה, תטוס.

אלדד רבינוביץ:

לשם לנוח קצת.

מרים סלע:

כן, זה יונה עם עלה של זית באמצע ומשם נטל עלה של זית.

אדית אילן:

בוא נראה את היונה.

יהודה פרוידגר:

מה זה בא לבטא?

מרים סלע:

זאת היונה, זאת.

יהודה פרוידגר:

היונה, אני רואה

מרים סלע:

היונה ועלה של זית.

יהודה פרוידגר:

וזה עלה של זית?

מרים סלע:

וזה נתון לפרשנות יש בזה גם קצת ציונות. עלים

אדית אילן:

הוא גם הצורה לא רואים מפה, אבל הצורה קצת הזכירה את היונה.

אדיר שוורץ:

מצב רצוי.

מרים סלע:

היונה זה בעצם.

יהודה פרוידגר:

שבר גדול.

מרים סלע:

אז כאן אנחנו עוד מעבדים את זה, ברמה הבטיחותית למשל אתם רואים? זה אלמנט שקל לטפס עליו. יש עיבוד אחר שאנחנו עובדים.

קטיה טוב:

יש שם ילדים.

אדית אילן:

היום יש לנו שיחה עם האומן ממקסיקו ופה.

יהודה פרוידגר:

זה ממש ליד גן משחקים ישר יחשבו שזה.

מרים סלע:

לכן זה עוד דורש עיבוד

מרים סלע:

דורש עיבוד ועבודה.

הילה סמולינסקי:

אנחנו בקשר עם מהנדס שלנו בקשר לזה.

אלדד רבינוביץ:

על דשא צריך משטח בולם מתחת, זה.

מרים סלע:

דשא וזה דשא.

אלדד רבינוביץ:

אם אפשר לטפס

מרים סלע:

אנחנו לא רוצים שיטפסו את זה, זה לא מתקן משחקים כי אחרת. ובאמת אנחנו צריכים להפוך את זה למגרש משחקים, אז מכיוון שכך הצורה חבל שלא הבאנו את הספר של סבסטיאן. הצורה תשתנה ותהיה. יש שם איזה שהוא לפחות מטר וחצי או יותר בצורה אורגנית שכן שלא יהיה אפשר לצמצם.

יהודה פרוידגר:

סבסטיאן קוך.

מרים סלע:

כולכם מכירים את המיצב הנהדר הזה, המיצב הזה, אתם רואים? יש פה כוונה טובה והוא משמש את הציבור, אבל אי אפשר להתמודד עם התחזוקה שלו. זה כמה שנתקן אותו. הוא שוב פסול. לא כל כך עשוי טוב ברמה החומרית. ומי הציב אותו? זו חברת עדן ואנחנו שואפים לשנות אותו גם פה וגם.. הנה גם את גם בניין גינרלי, שלומציון ינאי. יש הצעה להציב יצירות של עלמה שניאור, היא הציבה בתל אביב. היא פיתחה טכניקה מיוחדת טכנולוגיה מיוחדת של זכוכית מחוסמת צבעונית מבפנים. אני לא חושבת שהבאת את העבודה שלה, בטח לא לא שמעתי.

טל שמס צור:

אני רק אגיד, אני רק אגיד. אני רק אגיד שאחד מהדברים שהיו בדיונים, בין היתר אמרנו שמרכז העיר הוא גם מקום שמשמש משפחות וילדים, ואנחנו דווקא האלמנט המשחקי כמו שיש היום בפטריות עם המים הוא חשוב האלמנט המשחקי, ולכן יש פה משהו שהוא יותר צבעוני ופחות מונוכרומטי כזה כמו.

יהודה פרוידגר:

מה יהיה או זה או זה או זה.

קטיה טוב:

ניתן לשליטה.

קטיה טוב:

ניתן לשליטה. אתה לא חייב לעשות דווקא בצבעים אלה הצהוב.

הילה סמולינסקי:

תראו לעומת סבסטיאן ואדני?

אדיר שוורץ:

אני יכול להטריד אותו לעומת יונה.

מרים סלע:

ואדני שראיתם.

מרים סלע:

שהם הצעות ודגמים שקיימים יותר בשלות הצעות יותר בשלות, אלה הצעות טיוטה מאוד מאוד ראשוניות.

ישראל בלנקו:

נראה לי מפחיד.

מרים סלע:

מאוד ראשוניות,

אדית אילן:

מפחיד.

אלדד רבינוביץ:

פוגע בעיר, בועט..

מרים סלע:

צבעוני.

קטיה טוב:

אנחנו ירושלמים, ירושלמים, אין צבעים.

הילה סמולינסקי:

תראו לי עוד כמה מטרים למטה.

אדיר שוורץ:

איך הדגל יהיה?

אדית אילן:

אבל זה צריך להיות כמה מטרים למטה.

אדיר שוורץ:

זה מתקן את זה?

מרים סלע:

תראה איזה יופי, כן, זה מה זה יפה..

אדיר שוורץ:

אבל זה כיף. ילדים משחקים בזה וזה.

מרים סלע:

תנו.

אדיר שוורץ:

לי. כל אחד בוחן את הזהות שלו.

מרים סלע:

חברים תנו להילה לסיים ונסגור נדלקים על זה.

הילה סמולינסקי:

אבל והצבעוניות היא נתונה לבחירתנו, לא חייבים להיות שם כל צבעי הקשת. זה יכול להיות למשל של כחולים, לא כחול לבן,

מרים סלע:

לא צהוב ואדום שאם כבר יהיה מכות אז לפחות שיהיה. על מה יכול להיות?

הילה סמולינסקי:

למשל כחול על גווניו, אדום על גווניו, כחול וצהוב.

יהודה פרוידגר:

צבעים של התעוררות,

הילה סמולינסקי:

צבעי הקשת.

הילה סמולינסקי:

אל תדאגו. אל תדאגו.

הילה סמולינסקי:

אנחנו נביא לאישור הוועדה.

קטיה טוב:

זה עדיין לא אושר

דובר:

אני מציע צבעים של התעוררות וזה בינתיים.

אדיר שוורץ:

מה את אומרת? מה אני אגיד?

מרים סלע:

אני אומרת את זה בשביל הפרוטוקול, כי בשביל הפרוטוקול ואנחנו מסיימים שני מקומות שאנחנו.

הילה סמולינסקי:

אדיר לא להפריע, יש עוד? רגע, יש עוד שני מקומות שאושרו לנו להתחיל להתחיל לעבוד עליהם, שזה גן העצמאות ובריכת ממילא. ועל זה לא גן העצמאות.

יהודה פרוידגר:

צריך לראות איך זה מסתדר עם.. מה נשאר?

מרים סלע:

סוף סוף הדיון לגבי זה זה בבקשה.

מרים סלע:

הילה, תודה לך.

אדיר שוורץ:

בריכת ממילא, זה בריכת ממילא?

יהודה פרוידגר:

כן תהיה

אדיר שוורץ:

אתה יודע את התוכנית, אבל באמת יהיה מים עד למעלה?

אדית אילן:

יהיה רק חלק, כאילו לא מלמטה למעלה.

הילה סמולינסקי:

הנה תראו, תראו איזה יופי זה למלא את כל הגב. אגב, זה יהיה מאוד.

אדיר שוורץ:

יפה לראות המוסלמי היפה בעולם.

מרים סלע:

אני זה פסגת ההר, אני מסכמת ברשותכם את זה. אז חברים, חברים של חברים, אני מסכמת ברשותכם את הדיון. הילה, תודה רבה על הסקירה.

יהודה פרוידגר:

רגע, רגע, יש לי עוד מה להגיד.

מרים סלע:

אז תגיד, ואז זה כי יש לנו פשוט עוד ועדה, עוד.

יהודה פרוידגר:

דקה אני רוצה להביע מחאה. הפסלים נהדרים, הכל נהדר. מרגיז אותי ששוב הכל מוצב במרכז העיר רק במרכז העיר, לא מתייחסים לשכונות שכונות מוזנחות, פסלים לא מתוחזקים. הכול נראה הזנחה אחת גדולה. ואני רוצה להביע פה בוועדה מחאה שגם את הפסלים שכבר אישרו לעוד שנה הכל הלאה, רק במרכז העיר.

אדית אילן:

לא, לא.

יהודה פרוידגר:

אני חושב שזה.

מרים סלע:

לא בסדר. רוצה להגיד אני לא יודע אם המחאה שלך מתקבלת ואנחנו כן עובדים על זה.

מרים סלע:

בסוף אנחנו מדברים על זה.

יהודה פרוידגר:

אני מתחנן על איזה פסל אחד מסכן שנראה הרוס ומאוס.

מרים סלע:

אבל זה לא פסל. יהודה הוא לא פסל ולא.

יהודה פרוידגר:

אומרים שלא ואתם אומרים שכן וכל אחד זורק את זה לשני.

מרים סלע:

אבל הוא לא בסדר.

יהודה פרוידגר:

וחוץ מזה, וזה לא היחיד ואין בו.

מרים סלע:

בואו נוציא אותו..

יהודה פרוידגר:

תוציאו אותו.

אדית אילן:

טוב שיש חמישה פסלים האלה הם מתוך 20.

יהודה פרוידגר:

ב 20 יגיעו בשנת 2008, 45 כשיהיה כבר ראש עיר חדש שיחליט גם.

אדית אילן:

כן תקשיב 228 גומרים את הפרויקט, אבל טוב שאתה אומר את זה. זה חשוב.

מרים סלע:

זו אמירה חשובה. מאוד חשוב. רגע שנייה שנייה, אני רוצה להגיד שנייה.

יהודה פרוידגר:

יש לעיר הזאת שכונות נכון שהן ערים בגודל ערים בגודל.

מרים סלע:

זה אני אמרתי.

יהודה פרוידגר:

אבל לא יכול להיות שכל הפסלים שמתוכננים לשנה הקרובה, כולם במרכז העיר.

מרים סלע:

בשנה הקרובה.

יהודה פרוידגר:

שלוש במרכז, שתיים בשכונות. אפילו תקשיב.

אדית אילן:

כל הראשונים הם במרכז.

יהודה פרוידגר:

כל התרבות במרכז הזה במרכז הכל במרכז ואחר כך מצטערים. ש למה השכונות נראות כמו השכונות?

מרים סלע:

קודם כל זה בסדר כרגע ברמה של תעדוף. אם אנחנו גם רוצים לחזק את מרכז העיר שאני מזכירה, אני לא צריכה להזכיר לך שעוברת שעוברים.

יהודה פרוידגר:

מרכז העיר יפה.

מרים סלע:

מרכז העיר שעובר שנים מאוד מאוד קשות עם הבנייה.

יהודה פרוידגר:

מרכז העיר וכל בניין כזה גבוה. תתנו מטלה ליזם שיעשה פסל בכניסה.

מרים סלע:

אתה צודק, בגלל זה אנחנו צריכים את עזרת חברי הוועדה כדי להעביר את המדיניות הזאת שכל יזם יהיה חייב לעשות את זה לא לגמרי.

מרים סלע:

אנחנו עובדים על בנק מיקומים 27 28 והשכונות צריכות להיות בבנק.

קטיה טוב:

סך הכל מדובר על, אושרו, רק שניים. זה לא איזה שהיא סיפרה.

מרים סלע:

אבל אתה צודק. האמירה שלך נכונה ובמקום.

יהודה פרוידגור:

וגם מזרח העיר..

מרים סלע:

את מחליפה את דני?

אלדד רבינוביץ:

אני חושב שצריך לתת איזושהי העדפה דיברנו כאן הרבה על אמנים בינלאומיים לתת העדפה בהגדרה לאמנים ישראלים.

מרים סלע:

זה לגמרי נכון. אני חושב שרובם היו כאן ישראלים שהם בסדר גודל כזה, ולכן אנחנו ישראלים בסדר גודל בינלאומי ואנחנו גם חברים יקרים, חברי הוועדה הנכבדים תודה רבה לכולם. אנחנו סוגרים את הדיון. בינתיים ממש ממשיכים לדיון הבא שלנו. הוא עוד רגע. תודה הילה.

סיום הדיון